

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Cap. II. De Beneficiatis, & præcipuè de Curatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

almoniti se non emendaverint, ipso facto sint suspeci, &c. & perseverent, ad Pontificem à Synodo deferantur. ibidem.

XIV. Non liceat Filiis Clericorum illegitimis in Ecclesiis, ubi eorum Patres Beneficium habent, aut habuerunt, aliud Beneficium obtinere, nec ministrare, nec pensiones super fructibus Beneficiorum, quæ Patres eorum obtinent, aut obtinuerunt, habere. Sess. 25. c. 15.

XV. Si in praesenti in eadem Ecclesia Beneficia obtinent, Filius suum Patrem resignet, aut cum alio permutet, extra Ecclesiam intra tres menses. Alias ipso jure eo privatus existat, & quævis dispensatio subreptitia censeatur. ibid.

XVI. Reciprocas resignations parentum in gratiam filiorum, ut alter alterius Beneficium consequatur, in fraudem Canonum factæ censeantur, nec collationes ipsis illegitimis Clericorum Filiis suffragentur. ibidem.

C A P U T II.

DE BENEFICIATIS, ET PRÆCIPUE DE CURATIS.

I. E piscopis inferiores Beneficia residentiam exigentia, in titulum sive comendam obtinentes, ab Ordinariis residere cogantur, nullisve privilegia perpetua de non redendo, aut fructibus in absentia percipiendis suffragentur. Sess. 6. c. 2.

II. Dispensationes temporales ex justis causis concessæ & coram Ordinario probandæ solum valeant, quo casu Episcopi ut delegati Apostolici provideant per idoneos Vicarios assignata eis congruâ fructuum portione, ne cura animatum negligatur. ibidem.

III. Eadem omnino (quæ de Episcopis) etiam quoad culpam & pœnam de Curatis inferioribus vel Beneficium curreatum obtainentibus S. Synodus decernit. Sess. 23. c. 1. vide p. 2. c. 2. n. 6. & 7.

IV. Non absint nisi causâ probatâ per Episcopum, & Vicarium ab ipso approbando cum debita mercede assignatione relicto; discedendi autem licentiam in scriptis, gratisque concedendam ultra bimestre nisi gravi ex causa non obtinet, Sess. 23. c. 1.

V. Si per edictum citati contumaces fuerint, liberum si Ordinariis, per censuras & sequestrationem fructuum, aliterque illos compellere. ibidem, noui obstantibus privilegiis, consuetudinibus, inhibitionibus, etiam vigore Eugenianae constitutionis. ibidem.

VI. Hoc decretum & alterum sub Paulo III. (positum n. 1.) in Conciliis provincialibus & Episcopatibus publicatur. ibidem.

VII. Qui de cætero plura curata aut aliâs incompatibilia Beneficia receperit, ac simul retinuerit, Beneficiis ipsis jure privatus existat. juxta Constit. Innocent. III. quæ incipit De Multa. l. 3. de præbend. & dignitat. Sess. 7. c. 4.

VIII. Ordinarii quoquaque plura curata aut aliâs incompatibilia Beneficia obtinentes, dispensationes suas exhibere compellant. ibid. c. 5. & aliâs procedant juxta Constit. Greg. X. in Concil. generali Lugdun. quæ incipit, Ordinarii (in 6. de offic. Ordin.) Providentes insuper per idoneos Vicarios, & congruâ portionis fructuum assignationem, ne curâ animarum aliâque negligantur, non obstantibus privi- legiis, appellationibus. ibidein.

IX. Imposterum unum tantum Beneficium singulis eam Cardinalibus conferatur, cui si honesta sustentationi non sufficiat, liceat aliud simplex, dummodo utrumque personam residentiam non requirat, eidem conferri. Sess. 24. c. 1.

X. Qui plures Parochiales Ecclesiæ obtinent, cogantur, unâ tantum retentâ aliâs intra sex menses dimittere, aliâs Beneficia omnia, quæ obtinent, jure ipso vacent. ibidem.

XI. Archipresbyteri & quicunque Parochiales vel alias curatas Ecclesiæ obtinentes, per se, vel impediti, per alios prædicent diebus Dominicis & Festis solennibus, & sàpius in Adventu & Quadragesima, ac præterea Doctrinam Christianam singulis Dominicis & Festis tradant. Sess. 5. c. 2.

XII. Qui ab Episcopo moniti intra tres menses non paterint, censuris seu aliter ab eodem cogantur. Interim alteri, qui id præsteret, honesta merces ex Beneficiorum fructibus perservatur. ibidem.

XIII. Si Prælati & Abbates Regulares Monasteriorum in nulla Diœcesi existentium in Ecclesiis Parochialibus sibi subjectis ista negligant, à Metropolitano ut delegato Apol-

holico

fōlico compellantur. ibidem. Non obstantibus exemptionib; consuetudinibus, appellationibus, unionibus &c. ibidem.

XIV. Detestatur S. Synodus in electione, nominatione, p̄t̄sentatione, institutione, confirmatione, collatione vel alia provisione, sive admissione ad possessionem Cathedralis Ecclesiae, vel Beneficii, Canoniciatuū, Præbendam, vel partem proventuum, seu ad distributiones certas conditiones seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationesve illicitas, aut lucra Turnorum. Sess. 24. c. 14.

XV. Episcopi, quæcunque hujusmodi in usus pios non convertuntur, atque ingressus Simoniz aut avaritiae speciem habentes fieri non permittant, & de constitutionibus sive consuetudinibus super prædictis cognoscant, & pravas ac scandalosas aboleant etiam à Pontifice confirmatas, de quarum sub & obreptione & intentionis defectu, ut Delegati Apostolici cognoscere possint. ibidem.

XVI. Mandata de providendo & gratias expectativas nemini etiam Universitatibus concedi, nec nou concessis utiliceat. Sess. 24. c. 19. Nec reservationes mentales, aliæque gratiae advocationes, vel aliena Beneficia, Monasteria, Ecclesiæ etiam Cardinalibus concedantur, & concessæ abrogatae censeantur. ibidem.

XVII. Nemini accessus aut regressus etiam de consensu, etiam Cardinalibus ad Beneficium qualecumque concedatur, & hactenus concessi suspendantur, extendantur, aut transferantur. Sess. 25. c. 7. In coadiutoriis quoque cum futura successione idem observetur. ibidem.

XVIII. Si Ecclesiæ Cathedralis aut Monasterii urgens necessitas aut evidens utilitas Coadjutorem postulet, is non detur eum futura successione, nisi causâ cognitâ à Pontifice, & concurrentibus qualitatibus in Episcopo & Prælato requisitus. Alias concessiones subreptitiae censeantur. ibidem.

XIX. Locationes bonorum Ecclesiasticorum, si anticipatis solutionibus sient, in præjudicium successorum non valeant, nec confirmentur; Locationes vero rerum Ecclesiasticarum à Pontifice confirmatae sunt irritæ; quas ad longum tempus factas, Synodus Provincialis vel deputandi ab ea in damnum Ecclesiæ, & contra Canones contractas fuisse, judicabunt, ibidem.

XX. Non

XX. Non licet etiam jurisdictiones Ecclesiasticas seu facultates nominandi , aut deputandi Vicarios in Spiritualibus, locare , nec Conductoribus per se aut alios exercere, alter concessiones etiam Apostolicæ subieptitiae censeantur, ibidem.

C A P U T III.

DE CANONICIS, ET CAPITULIS.

I. Nemo ad dignitates curatas promoveatur, nisi annu^{25.} etatis attigerit, & in clericali ordine versatus doctrinâ necessaria & morum integritate commendetur, juxta Constat. Alexand. III. in Concil. Lateran. quæ incipit, Cum cunctis (l. 1. de electione & electi potest. Sess. 2. 4. c. 12.

II. Archidiaconi sint , ubi fieri poterit, Doctores aut Licentiati in Theologia aut Jure Canonico.

III. Ad cæteras dignitates vel personatus Clerici idonei & 22. annis non minores adsciscantur. ibidem.

IV. Professionem fidei , quomodo & quando prædicti facere debeant, vide p. 1. c. 1. n. 2. & 3.

V. Nemo nisi Subdiaconus fuerit, in ullo Capitulo etiam Regulari Ecclesiæ vocem habeat, etsi hoc ei liberè abihiis fuit concessum. Sess. 2. 2. c. 4.

VI. Quorum Beneficiis varia onera sunt annexa, dicendi vel cantandi Missas, Evangelium , Epistolam &c. quacunque exemptione non obstante teneantur infra annum Ordines suscipere requisitos , alioqui penas incurant, Constit. Concil. Vienn. quæ incipit Ut ii, qui. (l. 1. Clement. de etate & qual. ord.) ibidem. Neminem etiam ad dignitatem, Canonicatum, portionem recipient, nisi ordine requisito sit iniciatus, aut infra tempus statutum eo initiari valeat. Sess. 2. 4. sap. 12.

VII. Omnes Canonicatus ac portiones Ecclesiistarum Cathedralium habeant annexum Ordinem majorem , quis au^{reni}, quibusque beneficii annexus esse debeat, Episcopus cum Concilio Capituli distribuat , modò dimidia saltum pars Presbyteri sint, aut plures vel omnes, ubi consuetudo id habet. ibidem.

VIII. Hortatur etiam S. Synodus, ut , ubi commoda fieri